

3466

מ ד י ב נ י ש ר א ל
ה ב נ ס ת

פרוטוקול מס' 7/43
מישיבת הוועדה לענייני פנים
שהתקיימה ביום ג', א' תמוז תשט"ו - 21.6.55
בשעה 11:30

משתתפים: נא חת - היו"ר
ע. מסך
ש. הלל
ס. סנה
ג. טרי
א. רימלס

מזמנים: נר טריאל - המנהל הכללי, משרד הפנים
נר לנדמן - משרד הפנים
נר אברזי - משרד הפנים

סדר-היום: 1. שונות
2. הסדר בעיית השלטון המקומי בישובים
הערביים (המשך)
3. התאמת סטפר חברי הוועדות המקומיות
לריבוי האוכלוסיה (המשך)
4. בעיית התפק המים לירושלים (המשך)

היו"ר ג. חת: פותח את הישיבה.

1. שונות

היו"ר ג. חת: הוועדה קיבלה העקם סכתב ששלח לשר הפנים
סטעברת בחלת (אזור ב'). אני מציע לנקט
משר הפנים הסברים בבדון לפני שנוון בדבר.

יורחלס: לבקש משר הפנים הסברים למכתב מעברת
בחלת (אזור ב').

היו"ר ג. חת: בשעתו מונחה ועדת-משנה לגירור בעיית
קריית-אריה. ועדת-המשנה הזמינה לישיבותיה
את הנובעים בדבר, ופנתה אף לקרן-הקיימת ולעיריית ראשון-לציון.
בינתיים התברר שאחד הכנסת הרצפולד מטפל בענין מטעם הקרן-הקיימת,
ואני מציע שנכתוב לפונים שמאחר שאחד הכנסת הרצפולד מטפל בענין, נחכה
לתוצאות סיפולו.

יורחלס: הוועדה רשמה לפנייה שאחד הכנסת הרצפולד
נכנס לעובי הבעיה של קריית-אריה, וועדת
הפנים נחכה לתוצאות פעולתו.

2. הסדר בעיית השלטון המקומי בישובים הערביים

הי"ר ג. חת:

כדי לנדון שלח לנו, כפי שנתבקש לעשות, את הטבלאות שנסדרו בצעתו לחברי הוועדה שהשתתפו בסידור למועצות המקומיות הערביות. הסדירות של משרד הפנים מאז קום המדינה היתה בליוון של ויכוחי המוניציפליזציה של הישובים הערביים, אך הדבר לא ניתן תמיד לביצוע מטעמים הקשורים באופי הישובים הכפריים הערביים עצמם ובכוכונותם לשאת בעול המסים. הוסבר לנו שהמועצות לא גברו מהתושבים מפילו חצי מסכום המסים שהיה עליהן לגבות. מכך נסתמנת מסקנה שהוועדה צריכה לרשום לפניה שלא אף מקרה שישוב ערבי וצה באיזור פועל מקומית ולא נענה.

פ. טבת:

אני מציע לסכם: (א) ועדת הפנים, אחרי ששמעה את הדו"ח על משרד הפנים, תחליטה להסדיר את משרד הפנים בפעולות המוניציפליזציה של הישובים הערביים, וסדירות כי עד כה בתוך 100 ישובים ערביים קיימות רק 16 מועצות מקומיות.

ב. טבת:

(ב) ועדת הפנים דורשת מאת משרד הפנים שיחיש את הבחירות באותן הרשויות המקומיות הערביות בהן קיימות עד כה מועצות מסוימות.

ג. טבת:

(ג) כדי לקדם את הפעולה המוניציפלית בישובים הערביים ולשפר את מצב השירותים הציבוריים בהם, מפנה ועדת הפנים את השומת-לבו של משרד הפנים לצורך להקדיש תשומת-לב מיוחדת לישובים הערביים בחלוקת המענקים לרשויות המקומיות.

ד. פרי:

הצעתי היא: (1) הוועדה מציינת את ההזנחה והפיגור החמורים בהתפתחות המוניציפלית בישובים הערביים שמספרם הוא למעלה מ-100, בעוד שקיימות רק 16 מועצות, מהן חלק מסוימות.

ה. פרי:

(2) הוועדה מציינת לשלילה את הנוהג הנוכחי של מינוי מועמדים בכפריים הערביים, ומפליגה על החלפתם ללא דיחוי במסודות ובחורים.

ו. פרי:

(3) הוועדה ממליצה על הענקת מעטד מוניציפלי לאלתר לכל הישובים הערביים - על הקמת מועצות מקומיות ומועצות אזוריות.

ז. פרי:

(4) הוועדה ממליצה על עריכת בחירות תוך שלושה חדשים בכל הישובים שבהם קיימות מועצות מסוימות.

ח. פרי:

(5) הוועדה ממליצה על הגדלת המענקים הממשלתיים לישובים הערביים.

הי"ר ג. חת:

אני מציע לסכם: "הוועדה דורשת לפניה שמדיניות הממשלה ומשרד הפנים בטווח כל הזמן היתה להגיע למוניציפליזציה של הישובים, עד כמה שאפשר, ואם הדבר לא נעשה עד כה - הרי זה פסום שטיבות אובייקטיביות מנעו זאת ולא משום חוסר רצון מצד משרד הפנים."

מר אברני:

הסדירות של שר הפנים היתה להרחיב את הרשת המוניציפלית ככל האפשר בישובי המיעוטים, ואף נעשו מאמצים רבים בכיוון זה.

הי"ר ג. חת:

אשר למועצות המסוימות - בענין זה יש חוק, ואין לנו יכולים להפלות את הישובים היהודים לרעה מבחינה זאת. אני מתנגד להצעתו של חבר הכנסת פרי על עריכת הבחירות תוך שלושה חדשים.

ע. אסף:

אחרי שביררנו בכמה מועצות וראינו מה שראינו, לדעתי עלינו לציין שנוכחצו בעובדה שגם המועצות הקיימות ברובן המכריע לא גילג יכולת רבה של ארגון וביצוע השירותים השונים, וגם העומס שהן מוכנות להטיל על עצמן כדי לסלק את הצרכים הוא מוגבל מאד והן מתפקדות בהטלת התביעה לפתרון כל הבעיות על הממשלה.

ע. טופ:

הפתרון שנסמך בדרך כלל לטובת פליזציה של ישובים קטנים כפריים הוא בתחומי מועצה מזורית. ואני מסיל טפק רב אם אפשר לבצע ולנהל מועצות מזוריות בישובים אלה, על-כל-פנים, זהו תהליך טמוך מאד ופחית סיפול רב ואינו בו-ביצוע מהיום למחר.

סר לנדמן: אשר למועצות מסובות, הדרי לאחד ייערכו הבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות לא יהיו עוד מועצות מקומיות מסובות, מלבד גלוסקמו בלמים האחרונים ושלפי החוק אי-אפשר לקיים בהן בחירות, במקומות כמו קלנסואה ועוד. בעין זה אין כל הפליה בין מועצות יהודיות וערביות, כי כאן קובע החוק.

מ. טננה: אבל החלטנו איננו החלטה לחודש, אלא היא עניין לחדשים רבים. במדינה יש כמאה ישובים ערביים, ובתוכם רק 16 רשויות מקומיות. ואם מנסה משרד הפנים היא לארבעות טוניצי-פליזציה של הישובים הללו. ואם החוק קובע שכל מועצה בתחילה צריכה להיות מסובה - הדרי שהיו עוד כמה וכמה מועצות מסובות, והחוק איננו קובע כמה זמן לאחד טיבולי המועצה צריכה להיערך בה הבחירות. משום כך אני מציע שהוועדה תסליץ על החשש התהליך, לא רק לגבי המועצות המסובות הקיימות כבר כיום, אלא גם לגבי אלו שתקטנה בעתיד.

משום כך אני טוען שבהצעת יש שלמות; היא קובעת גם שיש להמריץ את התהליך הטוניציפליזציה של הישובים בכללם, וגם להחיש את הפיכת המועצות למועצות נבחרות ולא מסובות. לפי דעתי יש להפלות לטובה את המקומות החלשים כדי שבמרוצת הזמן ישיבו את המקומות החזקים יותר - וזאת גם בישובים היהודיים - בכל הנוגע לטענה ועזרה מטשלתית.

החלטות: בענין המועצות המסובות לטכס: "הוועדה רשמה לפנייה שבכל המועצות המסובות, פרט לאלו שנתכנו בזמן האחרון, ייערכו בחירות במועד הבחירות הכלליות".

החתימות: להברי הכנסת מ. טננה; א. פרי.

סר לנדמן: אשר לענין המוכתרים: שר הפנים הודיע בשעתו שלא יהיו מוכתרים אלא בישובים בהאיים נודדים או בישובים קטנים מאד שמבחינה טעמית לא ייתכן להקים בהם גרעין טוניציפלי כלשהו. יש בארץ מקומות רבים כאלה, בני 500-600 נפש.

המטב העובדתי הוא כיום שב-10 שבטי-בדואים בנוב יש מוכתרים, ובשלושה כפרים ערביים קטנים - בסך-הכל 21 מוכתרים.

אשר לענין המועצות האזוריות: המועצה המזורית געתון אימעה לה כפר ערבי אחד - טודע. למועצה הזאת יש צרות רבות מהכפר הזה, משום שמאז קום המדינה לא שילמו אנשי המקום בעד חוב החינוך שלהם, ולא כל שכן עבור שירותים אחרים של המועצה.

הינר ג. וואל: אילי אפשר להקים מועצה מזורית רק של כפרים ערביים?

סר לנדמן: הישובים הערביים אינם מוכנים לשאת בעול. בטירה, שהיא אחת המועצות המסובות, לא יכלו אנשי המקום להגיע לכלל הסכם ביניהם כדי לקבל מים רק בשביל עצמם, בגלל טכטוכי-הטשפתות במקום. ואם בדבר חיוני כל-כך כמו טפעל המים היו זקוקים להתערבות כפר מסובות וארגונים שונים מחוץ לכפר, צריכו הוכחה טובה לכן שמועצה מזורית אינה יכולה לקום כיום בכפרים הערביים, אבל אנו עושים בטיונות.

וואל: לטכס בענין המוכתרים: "הוועדה רשמה לפנייה שלא קיים למעשה מוסד של מוכתרים, אלא ב-18 ישובי בדואים בנוב ובשלושה כפרים קטנים".

ישיבת ועדת הפנים
21.6.55

ע. גמל: אבל מהו דינם של כל אותם ישובים ערביים שאין בהם לא מועצה ולא מוכתר?

מר לנדמן: יש בהם רשויות-חינוך, בכפרים הגדולים שיש בהם לפעלה מ-3,000 נפש, בדעמנו להקים מועצות מקומיות. עכשיו אנו מטפלים בארבעה מקומות. במקומות האחרים קיימת הסמלה את השירותים על השבועה, שירותי בריאות, חינוך וכו', והתושבים אינם משתתפים בפאוסה.

הינ'ר ג. חת: מדוע, אם כן, לא לסנות במקומות אלה מוכתרים?

מר טריאל: המדיניות של משרד הפנים היתה לסנות מוכתרים רק בין שבטי הבדואים, ובשובים להקים רשויות מקומיות. לצערי הרב נתקלנו בקשיים הקשורים באי-רצון מצד התושבים להתאחד במסגרת של רשות מקומית, מסוג שרבים מהם הגיעו למסקנה שהקשר הישיר בין הרשות המקומית והתושבים הוא טיבי. בסוף השנה נמצאנו במצב שלא התקדמנו בצורה סבירה-רצון בטוניציפליזציה של הישובים הערביים, ומצד שני היינו קשורים בהחלטות שניתנו לנו לא לסנות מוכתרים בשובים-קבע. לפי דעתי צריך, לסנות את התושבים, להטותן בטוניציפליזציה ולא לסנות מוכתרים. הקשר הדרוש לשלטון המרכזי אינו נענה על-ידי המוכתר, כי הקשר הוא קשר של העברת סמכויות, קיום שירותים, סלילת כבישים וכו', ודבר זה אינו יכול להיעשה על ידי מוכתרים אלא על ידי מועצה.

מ. סנה: שר הפנים עמד פעם בוועדה על הקשיים שיש מצד הממשל הצבאי לפוניציפליזציה. כיצד חושב משרד הפנים להתגבר על הקושי הזה?

מה שנוגע לענין המסים - המס משרד הפנים אינו סבור כי אילו היה ידוע לתושבי הכפרים הערביים שעם הקמת רשות טוניציפליזציה תינתן תמיכה מצד משרד הפנים, בצורה מענק גיד יותר רחבה (כסובן במסגרת התקציב), כדי לקדם באופן ניכר את מצב השירותים - היה דבר זה מעודד את הפוניציפליזציה? הרי דבר זה צריך להיעשות באמצעות חינוך, ואולי היה כדאי אפוא להסביר להם שצריך הנצל בתחילה לא יהיה עליהם, אולי לשחרר אותם בהתחלה כליל ממסים, ורק בהדרגה להטיל עליהם את העול.

מר טריאל: מעד לממשל הצבאי - הוקמה ועדת-תיאום בין הממשל הצבאי ומשרד הפנים. ועדת התיאום הזאת פעלה יפה במשך תקופה מסויימת, וכתוצאה מפעולותיה הוקמו הרשויות שהזכרתי בזמן האחרון התיאום איננו טוב עוד כפי שהיה נראשונה, ועדיין איננו יודע את הסליבות לכן. אנו משתדלים להחיות את התיאום הזה, ואני מקווה שנוכל לעשות זאת, ואז יביא הדבר לפוניציפליזציה רחבה יותר.

לבעיה השניה - ברור שהקמת רשות מקומית בודדת אחריה סתם מענק על ידי משרד הפנים. אנו משתדלים להגדיל, בתוך מסגרת התקציב, את הסכומים. אבל הם רוצים לראות קודם-כל מה הם השירותים שיקבלו - ורק אחר-כך יחליטו אם כדאי שתהיה להם רשות מקומית במקום.

הינ'ר ג. חת: האם הסדר בענין המענק אחיד לשובים היהודיים והערביים?

מר טריאל: הסדר הוא אחיד, אבל אנו משאירים לעצמנו רזרבה כדי לעזור למקומות בהם המענק אינו מספיק. כיצד נוכל לטדוד מהי הרזרבה הדרושה לשוב סטריים אם התושבים רוצים קודם-כל לראות כיצד הם השירותים? למעשה בהנחה גם עכשיו תושבים אלה משירותי הבריאות הניתנים ישירות, ובמעט שאינם משלמים פאוסה עבורם. הוצאות החינוך אף הן משולמות עתה על ידי הממשלה, לכאורה תמורת ה-7,5% שהרשות המקומית העניקה לממשלה. אבל ישובים אלה מעולם לא גבו את ה-7,5%, ויוצא אפוא שהם מקבלים את שירותי החינוך מבלי לתת תמורה.

שיבת ועדת הפנים
21.6.55

ג. סנה: בענין הסובייציפליזציה אני מציע: להקן את הצעת ולמנו: **ההודעה ממליצה בפני הממשלה, על כל משרדיה הננוצעים בדבר, לזיז את תהליך הסובייציפליזציה של כל הישובים הערביים. כי בכל זאת אין להתעלם מן העובדה שמתוך 100 ישובים ערביים יש רק 16 רשויות מקומיות.**

ד. סנה: אני מציע לסכם בענין זה: "ועדת הפנים מחזקת את ידיה של הממשלה בפעולתה לסובייציפליזציה של הישובים הערביים בסדינה, ומציעה להחיש את הפעולה."

ה. וולף: לסכם בענין הסובייציפליזציה: "ועדת הפנים מציעה לפניה ששאר הפנים חתר וחותר כל הזמן לסובייציפליזציה של הישובים, עד כמה שאפשר, ואם הדבר לא נעשה עד כה - הרי זה טעות שגיבול אובייקטיביות מצדו זאת ולא בגלל חוסר רצון מצד משרד הפנים. ועדת הפנים מחזקת את ידיה של הממשלה בפעולתה לסובייציפליזציה של הישובים הערביים בסדינה, ומציעה להחיש את הפעולה."
חברי הכנסת מ. סנה; א. פרי

ו. סנה: בענין המענק המצב המעשי הוא כזה שחלק הממשלה בתקציב הישובים הערביים גדול הרבה יותר מאשר בישובים היהודיים. כל הכלצה כפי שהציעו חברי הכנסת פרי וסנה פירושה פגיעה בוספת באותה העזרה המעטה שהממשלה מציעה לרשויות המקומיות הקיימות.

ז. סנה: יש לתת הענקה גדולה יותר לישובים נושלים מאשר לישובים ות"קים וטבוטטיים, למען האחזת הסדינה ולמען טטוש הניגודים וההבדלים. משום כך יש להקטין את המענק לרשויות המקומיות הגדולות, אף כי גם המענק שניתן להן אינו גדול.

הי"ר נ. חת: אני מציע לסכם: "במקרה שמתן הענקות בטפיות מסוייטות עלול להסריץ הקמת רשות סובייציפליית - יש להסליץ על כך."

מ. מריאל: מענק איננו מתן זכות-יתר לישוב מפני שהוא ישוב. יש שירותים שהשלטון המרכזי צריך להעניק בתוך שטח הרשות המקומית. הוא מעביר את חובת מתן השירות לרשות הסובייציפליית, אם כי באופן טבעי הדבר היה צריך להינתן ע"י השלטון המרכזי. כדי שהרשות המקומית תוכל לקיים את השירותים הללו מסיל השלטון המרכזי על התושבים בטדינה כולה טטים, ומחזיר חלק מהכסף שגבה לרשות המקומית כדי שהיא תתן את השירותים. זהו המענק. משום כך אין לקטור הפרצה הקמת רשות מקומית עם הבולת המענק. אין לי זכות להגיד לתל-אביב: לא תקבלי השנה סה שמגיע לך כי אני רוצה להסריץ את קלנסואה להקים שם רשות מקומית. זאת אני צריך להסריץ ע"י הינוך התושבים בקלנסואה ע"י כך שאראה להם מהי התועלת שתצמח להם מכך, אבל לא ע"י כך שאחייב רשות מקומית אחרת לתת מכספה כדי שאנשי קלנסואה ייהנו מהקמת רשות מקומית במקומם הם. אפנים לפועצה האזורית אנו צותים מענק יותר גדול מאשר לעיריות ששום שאנו חושבים ששם השירותים עולים יותר ביוקר, אבל אין אנו יכולים לתת לפועצה האזורית כסף רק כדי שתהיה מועצה אזורית.

בתוך ההחלטה הראשונה שקיבלה הוועדה על החשת תהליך הסובייציפליזציה בהלל כבר הכל. אין הוועדה מפרטת את הדרכים בהן יש להחיש זאת, ולכן אני חושב שאין לדבר כלל על המענק. כל בעיית הסובייציפליזציה איננה קטרה, לדעת, בשאלת המענק.

מ. אברזי: ככל שהרשות המקומית מבוטטת יותר, השתתפות הממשלה בשירותיה קטנה יותר. לכן ברשויות המקומיות הערביות שאינן מבוטטות ביותר השתתפות הממשלה היא בלאו הכי גדולה, כי הממשלה מחזיקה על חשבונה את כל שירותי הבריאות, המחלקה לחקלאות, החינוך וכו'. וגם בלי המענק מוציאה הממשלה סכומים גדולים במקומות אלה. לכן הקמת המועצה אינה יכולה להיות תלויה במענק המספיק.

ה. וולף: חברי הכנסת סנה ופרי יגישו הצעות משלהם בענין הגדלת המענק לישובים הערביים. במסגרות של הוועדה לא יוזכר ענין המענק.

ישיבת ועדת הפנים
21.6.55

8. התחמת מספר חברי המועצות המקומיות לריבוי האוכלוסיה

הינ'ר נ. חת:
נוסף על המדק שנחקבל לפני שבוע בענין זה
מטיעת מפ'ח בעיריית חיפה, קיבלתי גם סכתב
מבציגת סק'י בעירייה:

מר טריאל:
יש כאן שתי בעיות: הבעיה של מינימום והבעיה
של טרחב. אנו כבולים ע"י החוק באשר למינימום
אך לא בנוגע לטרחב. המדיניות של המשרד היתה שאם החוק לא מחייב אותנו
להגדיל את מספר חברי המועצה - לא נשתמש בסמכותנו להגדילו. אבל אם החוק
מחייב אותנו לעשות זאת מכיוון שריבוי האוכלוסיה גרם לכך שהרשות עברה
מטוב אחד לשני - מסגרת אחת לשנייה - אנו חייבים לעשות זאת. אנו בוקנו
עתה לקדמת הבחירות כל רשות מקומית לפי מספרים שניתנו לנו ע"י המרכז
למסטיסטיקה, וכך העלינו במספר דליות מקומיות את מספר הנבחרים למינימום
הדרוש לפי המסגרת הגבוהה יותר. אם יוכיחו לנו שטעמנו במספר הרשויות
וכי יש רשויות מקומיות גוטפות שעברו את המסגרת ולא העלינו את מספר
הנבחרים בהן כפי שהיינו חייבים לעשות על-פי החוק - נהיה חייבים לעשות
זאת. אבל את המדיניות שלנו לא נשנה. אנו חושבים שריבוי נבחרים אינו
מוסיף לייעילצם ניהול העניינים במועצה.

ט. סנה:
אני סוכן לבדוק שנית את הושיטה שהגשתי,
ואם אמצא מקומות נוספים שחייבים על-פי החוק
להגדיל בהם את מספר הנציגים - אפנה את תשומת-לבכם לכך. אך מה בענין
התאריך? האם לא עבר המועד?

מר טריאל:
אין תאריך קבוע להגדלת המספר. החוק מחייב
להגדיל את המספר ככל עת שמספר התושבים יעלה
ויעבור את המסגרת, ואין לכך תאריך קבוע. אם לא נעשה זאת - לא תהיינה
הבחירות חוקיות.

ט. סנה: נגד המדיניות הזאת יש לי שתי השגות:

(1) אם אתם הולכים לפי המינימום הקבוע בחוק,
הרי גם אז עליכם להיות גמישים בסידרת-טה. למשל: אם כתוב שבמקום שמספר
תושביו הוא בין 10-50 אלף, חברי המועצה יהיו תשעה, ואם מספר התושבים
יעלה על 50 אלף, מספר חברי המועצה יהיה 14 - הרי אם יושבה באותו מקום
49 אלף תושבים ואתם תקבעו 9 חברי מועצה, סבחינה פורפליית תהיו בסדר, אבל
יוצא שהמחוקק קבע אספליטודה והאטין בשר הפנים, ואילו שר הפנים
נוהג בשוידרות. כי לא דומה מקום בין 11 אלף תושבים למקום בין 49 אלף נפש.
אם אתם קובעים תמיד מינימום - הווה אומר שהשר מתעלם מהסמכות שניתנה לו
ופוסט על כוונת המחוקק ללכת לפי גידול האוכלוסיה. ויש ישובים, לפי
הרשימה שהגשנו, בהם גדל מספר התושבים פי ארבעה וחמשה, ומספר הנבחרים
בשאר כפי שהיה. אם לא להגדיל עד המכסימום - לפחות בחלק אפשר להגדיל
את המספר.

(2) יש מה שקוראים "אחוז חסימה". ואם בממשלה
הנוכחית הוא על אחוז חסימה קטן - כ-2%, הרי בעיריית אחוז החסימה מגיע
עד ל-11%, כי מי שאין לו לפחות 11% מכלל התושבים אינו מגיע לכלל ייצוג
בעירייה. אני מבין כשהמנדוב הוא ביישוב קטן. אבל אם הישוב הוא גדול
ומספר הנבחרים בו גדל פי ארבעה וחמשה ואתם משאירים את המצב כפי שהיה
מקודם - הרי על-ידי-כך אתם מנציגים אחוז חסימה הפוגע כמעט בכל
המפלגות. כמשרד פנים אין אתם יכולים לעשות זאת.

א. פרי:
בבחירות הקודמות היו בחיפה 75 אלף בעלי זכות
בחירה. עכשיו יש בעיר 107 אלף בעלי זכות בחירה.
מ-25-100 אלף תושבים - מספר חברי המועצה הוא 15-21; מ-100 אלף תושבים
ומעלה - מספר חברי המועצה הוא 21-31. בבחירות הקודמות היו בחיפה עד
100 אלף בעלי זכות בחירה - והיא קיבלה את המכסימום - 21 נציגים. עכשיו
מספר התושבים בעיר הוא מעל ל-100 אלף. המצב מחייב אפוא הגדלה כלשהי
במספר חברי המועצה. בייחוד כשאנו לא צריכים לסמוך את ידינו על המדיניות
של משרד הפנים להשאיר במועצות מספר מינימלי של נבחרים. יש בחיפה גם
ישוב ערבי שלא זכה בשום מנדט בבחירות בגלל מספר התושבים הקטן. האם אין
משרד הפנים חושב לנכון להתחשב גם בכך?

ג.ב.

ישיבת ועדת הפנים
21.6.55

מר מריאל: כל מפלגה בעירייה יכולה לצרף נציג ערבי לרשימתה. אנו את הסדיונות שלנו לא נשנה. אבל אבדוק שוב את המצב במקומות לפי הרשימה של חבר הכנסת סנה.

הדוח: 1. מר מריאל יבדוק את המצב בישובים לפי הרשימה שהוגשה לו ע"י חבר הכנסת סנה.

2. את סיכום הדיון לדחות לשבוע הבא.

ס. סנה: מבקש את מר מריאל להעביר לשר הפנים את שאלתי שישתמש באמפליטודה הניתנת לו כדי להגדיל את מספר הנבחרים פחות או יותר בפרופורציה לגידול האוכלוסיה בתוך הטו, ובישיבה הבאה אני מבקש לשמוע את תשובת השר.

4. בעיית הספקת המים לירושלים

ס. סנה: אחרי ששמעתי בשבוע שעבר את סקירתו של מר ספיר, התעניינתי במצב והתברר: גם הדברים הנכונים שנעשו - נעשו באיחור רב. אם הממשלה התערבה, אחרי ש"סקורות" הפסיקה את הספקת המים לירושלים, ונתנה קרדיט לעיריית ירושלים וע"י כך איפשרה את איסור הענין - יש ללמוד סכך שגם במקום אחר, אם יתהווה בעתיד מצב דומה, על הממשלה להזדרז בתשלום ועל-ידי-כך לפתור את הבעיה. כי התושבים אינם צריכים לשלם עבור זה. האוצר צריך לתת את אותה העזרה הכספית לפני שמפסיקים את המים.

מר מריאל: בענין הספקת המים לירושלים הסדרנו למעשה בעיה אחת בלבד: קו השילוח. עדיין לא נפתרה הבעיה החשובה ביותר, שהיא: מי יספק מים לירושלים.

הדוח: לסכם את ענין הספקת המים לירושלים בישיבה הבאה.

(הישיבה נבעלה בשעה 13.30)